

Departement for Luftværnet, saa er dette jo for det første ikke blevet udformet i Paragrafform, men dernæst er denne skitse-mæssige Henstilling i Bemærkningerne motiveret med den stadig stigende Betydning, som Luftværnet faar i de moderne Hære, og som det utvivlsomt vil faa her i Danmark, hvor, som det fra alle Sider erkendes, en af Forsvarets Hovedopgaver er at tage det første Stød i Tilfælde af Neutralitetskrænkelse, af Krænkelse af den nationale Integritet udefra, og de første Stød vil i Fremtiden uvægerligt komme fra Luften. Derfor mener jeg, at i de kommende Aar vil Luftværnet faa en saadan Betydning, at det i mine Øjne vilde være højt rimeligt, at der blev oprettet et særligt Departement for Luftværnet under Krigsministeriet. Men det er meget muligt, at man, hvis man ikke vil og ikke har Raad til at foretage denne Udvikling, som utvivlsomt vilde være den teknisk hensigtsmæssige paa dette Omraade, indtil videre kan nøjes med et Kontor. Det vil jeg paa ingen Maade bestride.

Med Hensyn til Generalstabens Organisation siger den højtærede Forsvarsminister, at Samarbejdet mellem Hærens øverste Autoriteter vil blive daarligere, naar man foretager den Centralisering, som har fundet Udtryk i mit Lovforslag, fremfor naar man oprettholder den bestaaende Ordning. Dèr tror jeg nu, den højtærede Forsvarsminister ser fejl. Jeg tror, at vi har haft meget sørgelige Eksempler paa, at Generalstaben har arbejdet i Øst og Generalkommandoen i Vest. Jeg behøver ikke at nævne Navne, men vi har baade i den nyeste Tid og i den Tid, som baade den højtærede Minister og jeg kan huske, haft meget sørgelige Eksempler paa, at et saadant Samarbejde netop ikke lod sig etablere eller betryggende sikre i den Administrationsform, vi nu har.

Med Hensyn til de forskellige Vaabenarter stiller den højtærede Forsvarsminister sig skarpt kritisk til mit Forslag om en Forøgelse af Fodfolkets Maskingeværafdelinger, og han mener, at jeg er helt paa de vilde Veje med det Forslag, jeg her har fremsat, at jeg ganske har overset den Udvikling, der har fundet Sted, og at jeg ikke regner med, at man i stigende Omfang forsyner rent administrativt Fodfolket med det nye udmærkede danske Rekylgevær. Nej, jeg er aldeles ikke uvidende om disse Forhold, men de militære sagkyndige, der har været mine Raadgivere, hævder, at det svære Maskinskyts ved Siden af vort lette Rekylgevær spiller en ganske overordentlig stor Rolle i det moderne Forsvar og navnlig i de

defensive Operationer, og det er jo saadanne, som der i fremtrædende Grad vil blive Tale om, hvis der, navnlig i Jylland, skulde opstaa væbnede Konflikter, skulde ske fjendtlig Indtrængen, som vi skal forsvare os imod. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Ministers Kritik er fældende. Og med Hensyn til Rekylgeværene vil jeg blot sige, at det jo ogsaa for disses Vedkommende er forbundet med Bekostninger at forsyne Fodfolket i det Omfang, som det er ønskeligt. Og det er slet ikke sket, paa Papiret, bevares, men i Realiteten ikke i det Omfang, som tiltrænges. Det er en Reform paa dette Omraade, som jeg under Hensyn til de Beparelser, der er anvist paa andre Omraader, søger at gennemføre for Fodfolkets Vedkommende.

Med Hensyn til Artilleriet og Ingeniørerne har det glædet mig at se, at den højtærede Forsvarsminister anerkender, at det her er værd at tage under Overvejelse at faa en mere effektiv Organisation, saavel af det ene som af det andet Vaaben. Den højtærede Minister har jo i det hele taget i det store og hele stillet sig overmaade velvillig til de ledende Synspunkter i mit Lovforslag.

Med Hensyn til det tekniske Korps vil jeg ikke indlade mig i Diskussion med den højtærede Minister om, hvorvidt det er mest hensigtsmæssigt at have det inde under Artillerigeneralen eller at have det under Ministeriet, som det er nu. Det er meget muligt, at det vil være bedre at blive ved den bestaaende Ordning. Det er for mig et underordnet Spørgsmaal, og det skal ikke tænde Brand i min Sjæl, om dette bliver ordnet paa den ene eller anden Maade. Og lige saa lidt Spørgsmaalet om de øverste Lægeautoriteters Ligestilling med Oberster, som det i sin Tid blev foreslaaet af Venstre, eller med Generaler.

Derimod vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par afsluttende Bemærkninger, dels til den højtærede Ministers sidste Udtalelser om Indkaldelserne, dels om Kaserne-spørgsmaalet, som han ogsaa var inde paa. Jeg har, da jeg forelagde mit Lovforslag i Oktober Maaned, henstillet, at man stillede Kaserne- og Dislokationsspørgsmaalet i Bero, indtil man var fuldstændig klar paa den strategiske Opgave, man lægger til Grund for Landets fremtidige Forsvar. Det var om dette Spørgsmaal, jeg tillod mig at interpellere den højtærede Forsvarsminister, da vi forleden havde de militære Nedskæringsforslag til Behandling. Jeg spurgte ham, om det fremdeles var Regeringens og Venstres Opfattelse, at Tyngdepunktet for Danmarks Forsvar bør ligge i